

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อวิจัย การพัฒนาทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวจิตาภา หงษ์ทองคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

วิชาที่เลือกทำวิจัย สุขศึกษาและพลศึกษา 5 รหัสวิชา พ33101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

พัฒนาทักษะในการเรียนลีลาศจังหวะชะชะซ่าและเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะลีลาศในการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์และใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางควบคู่กับการสอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1และ6/3 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี จำนวน 74 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบฝึกทักษะลีลาศเส้นบอกทิศทาง แบบประเมินทักษะลีลาศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างในการเต้นลีลาศแบบออนไลน์ ทั้ง 2 ห้องและเปรียบเทียบว่าหลังฝึกแบบฝึกทักษะปกติและฝึกแบบฝึกทักษะมีเส้นบอกทิศทางในการเต้นลีลาศขั้นพื้นฐานแบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์เป็นอย่างไร

ผลการวิจัยพบว่า

1. การฝึกทักษะลีลาศขั้นพื้นฐานหลังการใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี หลังการฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางสูงกว่าห้องที่ฝึกทักษะแบบปกติ มีระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 29.29$) สูงกว่าห้อง 6/3 ที่ฝึกทักษะแบบปกติซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 23.50$) สูงขึ้น
2. การใช้แบบฝึกทักษะลีลาศเส้นบอกทิศทางสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔ สาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่ดีต่อสุขภาพชีวิตในช่วงวัยต่างๆยอมรับและสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สามารถตัดสินใจที่เหมาะสมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมทางกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพทางกลไกได้อย่างปลอดภัยและสำนึกในคุณค่าปฏิบัติตามกฎกติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงานระหว่างทีมด้วย ความมุ่งมั่น มีน้ำใจ นักกีฬา จนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน (วาสนา คุณาภิสิทธิ์ ๒๕๔๔ : ๑๑) ลีลาศเป็นวิชาหนึ่งในการสอนพลศึกษา ที่มีการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประกอบการฟังจังหวะดนตรี โดยใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การเคลื่อนไหวของขาและเท้า การทรงตัว การรักษาความสมดุล ในการเคลื่อนไหวร่างกาย และความพร้อมเพรียงในการเคลื่อนไหวในคู่ของตนเอง ซึ่ง Moore (1986) ได้กล่าวไว้ว่า พื้นฐานของการ

ลีลาศและต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างการเดินที่ถูกต้องกับการทรงตัว ไม่ว่าจะเดินไปข้างหน้าหรือ ข้างหลังนั้น การวางตัวและรักษาความสมดุล คือ การกระจายน้ำหนักตัวที่เหมาะสมและความสัมพันธ์ของเท้าทั้ง 2 ข้าง นอกจากนี้ลีลาศยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยผ่อนคลายความเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ อีกทั้งยังช่วยให้บุคคล รู้จักการเข้าสังคม ทำให้มีเพื่อนและสมาชิกเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ รังสฤษฎ์ บุญชะลอ (2542) ได้กล่าวไว้ว่า การ เรียนรู้มารยาททางสังคม ลีลาศนอกจากผู้ลีลาศจะทำการเรียนรู้และนำไปปฏิบัติในการลีลาศแล้วยัง เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม และช่วยให้เปิดโอกาสเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รายวิชาพลศึกษา จากเดิมที่สอนในโรงเรียน ฝึกปฏิบัติไปพร้อมกับผู้เรียน แต่จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค Covid – 19 ทำให้การเรียนการสอนต้องปรับรูปแบบเป็นการเรียนแบบออนไลน์จึงทำให้รายวิชาพลศึกษาต้องปรับรูปแบบการฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนง่ายต่อการเรียนรู้ที่บ้านและฝึกทักษะนอกเหนือเวลาเรียนได้ และสามารถฝึกทักษะลีลาศประกอบจังหวะดนตรีได้ง่ายขึ้น ทำให้ส่งผลต่อการเรียนในรายวิชาพลศึกษา ลีลาศ เรียนแบบออนไลน์อันจะส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานทักษะการเต้นลีลาศขั้นพื้นฐานถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาวิธีแก้ปัญหา (จรรยาพร ธนฉินทร์ ๒๕๖๑ : ๓๕๔) ได้กล่าวไว้ว่า ความถี่บ่อยของการฝึกที่ดี คือ การฝึกเล่นทุกวันและอย่างสม่ำเสมอ สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ถ้าจะให้ร่างกายมีสุขภาพที่ดีควรสร้างวินัยให้เป็นนิสัยในการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตลอดชีวิต (สุวิมล ตั้งสัจพจน์ ๒๕๖๒ : ๑๖๒) กล่าวว่า ทักษะเกิดจากการกระทำบ่อยๆหรือทำซ้ำในรูปของการรับรู้ต่อสิ่งเร้า ตำแหน่งท่าทางของร่างกาย และเวลาในการตอบสนองอย่างต่อเนื่องในการเพิ่มทักษะเด่นคือ จะต้องทบทวนกลไกที่ถูกต้องในการเคลื่อนไหวและต้องผ่านการฝึกซ้อมหลายๆครั้งหลังจากนั้นถึงจะเพิ่มการวัดขึ้นเกี่ยวกับความเร็ว ระยะทาง เวลา และการพัฒนาสถานการณ์ของกิจกรรมนั้นๆ

จากเหตุผลข้างต้น ผู้สอนจึงได้มีความสนใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ โดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทาง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนา ทักษะการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะดนตรีลีลาศของนักเรียนในการเรียนแบบออนไลน์ เพื่อให้ให้นักเรียน เกิดความสนใจ มีความชอบและสามารถปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะดนตรีลีลาศในการเรียนรายวิชาพลศึกษา เรื่องกีฬาลีลาศได้และยังเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกและกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สำหรับครูผู้สอนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการเต้นลีลาศขั้นพื้นฐานในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในรายวิชาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (ลีลาศ) ระหว่างสอนใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางเพื่อฝึกพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการเต้นลีลาศของทั้ง 2 ห้อง ทั้งก่อนฝึกโดยใช้แบบฝึกปกติและฝึกโดยใช้แบบฝึกเส้นบอกทิศทาง ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 และ 6/3 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี มีผลแตกต่างกันไปจากเดิมอย่างไร

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 สถานที่ในการศึกษา การสอนโดยใช้โปรแกรม Google meet

1.3.2 ระยะเวลาในการศึกษา ระยะเวลาในการศึกษา มิถุนายน 2564 ถึง ตุลาคม 2564

1.4 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การฝึก หมายถึง ขบวนการหรือการจัดวิธีการเพื่อนำไปใช้ให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
2. แบบฝึกทักษะ หมายถึง ลำดับขั้นตอนและวิธีการฝึกทักษะลีลาศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เพื่อฝึกให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
3. ลีลาศ หมายถึง การเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะท่วงท่าทำนองของดนตรีซึ่งมีลวดลายการเดินที่มีรูปแบบเฉพาะตัว และมีลีลาการเคลื่อนไหวที่สวยงาม

1.5 ประโยชน์และคุณค่าของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะลีลาศขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นๆ
2. ทำให้ทราบวิธีการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่เข้าใจในทิศทางการเคลื่อนที่ประกอบเพลงลีลาศ
3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาวิธีสอนในช่วงการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
4. นักเรียนสามารถนำทักษะพื้นฐานของกีฬาลีลาศไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆต่อไป

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่างๆดังนี้

2.1 จิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา

2.1.1 ธอร์นไดค์ (Edward L Thorndike) กฎการเรียนรู้ 3 ข้อ ของธอร์นไดค์

- 1) กฎแห่งการฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ (The Law of Effect of Exercise or Repetition)
- 2) กฎแห่งผล (The Law of Effect)
- 3) กฎแห่งความพร้อม (The Law of Readiness)

2.1.2 สมคิดเดชโชคชัยเจริญ (๒๕๒๘:๔๐) กล่าวว่า การที่จะกล่าวว่าการฝึกแบบใดมีผลต่อการเรียนรู้ และการคงอยู่ของการเรียนรู้ได้ดีกว่านั้น ผลการวิจัยส่วนมากพบว่า การฝึกหัดช่วงสั้นให้ผลต่อการเรียนรู้ที่ทักษะ และการแสดงความสามารถสูงกว่าการฝึกหัดช่วงยาว ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ (๒๕๒๘ : ๑๙๒-๑๙๓) กล่าวว่า การฝึกเป็นระยะๆ จะมีประสิทธิภาพมากกว่าการฝึกที่ทำต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน และการมีช่วงเวลาการหยุดพักสั้นๆ จะเป็นตัวการช่วยจัดการล้าและความเบื่อหน่ายที่จะขัดขวางการเรียนรู้ นอกจากนี้แล้วยังมีข้อมูลสนับสนุนอีกว่าการฝึกช่วงยาวนั้นไม่เหมาะสมกับผู้เรียนที่อยู่ในวัยเด็กเล็ก หรือผู้ใหญ่ที่ฝึกหัดใหม่ ซึ่งมีช่วงของความตั้งใจที่อยู่ในช่วงสั้น เป็นสาเหตุที่ทำให้มีความตั้งใจจริงที่จะฝึก เช่นเดียวกับผู้เรียนที่ฝึกจนเกิดความเมื่อยล้า ควรดูวันที่จะฝึกแบบช่วงยาว เช่นเดียวกับทักษะที่ยากและผาดโผน อันจะก่อให้เกิดอันตรายนั้นไม่เหมาะสม เพราะอาจจะทำให้เกิดการบาดเจ็บได้

2.1.3 มณฑรา ธรรมบุศย์. (2554) กล่าวว่าทักษะในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการรู้จักขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นในยามจำเป็นรู้จักพัฒนาและประเมินทางเลือกในการแก้ปัญหาสามารถหาทางแก้ปัญหาและวางแผน

แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง สรุปทักษะการแก้ปัญหาหมายถึงความสามารถในการใช้ประสบการณ์กำหนดทางเลือกเพื่อจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับตนเองที่สุด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 แนนซี (Nancy. 1992: 3857 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนพลศึกษาวิธีการสอนศึกษาดำเนินการโดยการสังเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบายแจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆในรายละเอียดของครูผู้ใช้ในหลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึที่เด่นชัด คือ ความภูมิใจความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้น เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างครูผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ครูมี 14 ความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการให้ ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการที่ใช้หลักสูตร นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรพึงเสียงครูบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่การยอมรับนับถือการมีอิสรภาพและเสรีภาพในการทำงานตลอดเวลาและการสนับสนุน

2.2.2 อวยชัย เขียวชา (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร พบว่า 1. ปัญหาด้านการเรียนการสอนนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ความกระตือรือร้นในการเรียนปัญหาในการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ การซักถามข้อสงสัย ความช่วยเหลือกันและกันในการเรียนและนักศึกษาขาดการฝึกอบรมทักษะนอกเวลา 2. ปัญหาการสอนของอาจารย์ นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้ การตรงต่อเวลา บุคลิกภาพของอาจารย์ ความคิดริเริ่มดัดแปลงการสอน ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักศึกษาทั้งในและนอก เวลาเรียน การไม่รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน 3. ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาหญิงและนักศึกษา ชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้ การให้คำปรึกษาในกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาลีลาศ ความไม่สนใจและการเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาลีลาศ 16 ความร่วมมือ และประสานที่ติระหว่างนักศึกษาอาจารย์ และผู้บริหารประสบการณ์และความรู้ในการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาลีลาศ ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา นักศึกษาไม่มีเวลาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาลีลาศงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาลีลาศ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (กล่าวถึง ลักษณะของประชากรที่จะใช้ในการวิจัย วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา และรายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็น)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive) ได้แก่ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 และ 6/3 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 74 คน จาก 2

ห้อง ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีจับสลากห้องเรียน เพื่อใช้ห้องหนึ่งจำนวน 33 คน เป็นกลุ่มทดลองและอีกห้องหนึ่งจำนวน 41 คน เป็นกลุ่มควบคุม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล)

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาคือ แบบฝึกทักษะแบบปกติ และ แบบฝึกทักษะที่มีเส้นบอกทิศทางในการเรียนลีลาศ จังหวะชะชะซ่า โดยใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์

3.2.2. แบบประเมินทักษะการเต้นลีลาศขั้นพื้นฐาน ใช้ในการวัดก่อนและหลังการฝึกทักษะการเต้นลีลาศขั้นพื้นฐาน

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล (กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่การสร้างเครื่องมือการทดสอบสมรรถนะที่ดีของเครื่องมือ และการใช้เครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล)

3.3.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเต้นลีลาศในจังหวะชะชะซ่าและสร้างแบบฝึกการเรียนรู้อย่างปกติและแบบฝึกเส้นทิศทางและหาคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบประสิทธิภาพของเนื้อหาแบบฝึก ทั้งนี้ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติและแบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทาง จะทำการทดสอบก่อนเรียนดูทักษะเบื้องต้นก่อนการเริ่มฝึกในแบบฝึกต่างๆ จากนั้นทำการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจะฝึกปฏิบัติในรูปแบบออนไลน์ไปพร้อมกับผู้เรียนด้วยโปรแกรม Google meet บริหารจัดการจัดกิจกรรม และแนะนำ การฝึกของทั้ง 2 ห้องและผู้สอนจะคอยสังเกตการณ์โดยรอบในการดำเนินกิจกรรมของแต่ละห้อง อย่างไรก็ตาม ถ้าหากมีนักเรียนต้องการคำแนะนำเพิ่มเติม หรือเกิดปัญหาขัดข้องผู้สอนจึงจะเข้าไปช่วยเหลือให้คำแนะนำ เพื่อให้ นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.3.2 ใช้แบบประเมินทักษะลีลาศของ 2) ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำความเข้าใจถึงบทบาทในการเรียนของตนเอง เป้าหมายและจุดประสงค์ของการเรียน วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ 3) ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่า โดยใช้แบบประเมินทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่า ทั้ง 2 ห้องก่อนการฝึกในแบบฝึกทักษะ 4) ดำเนินการทดลอง 5) เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดแล้ว ทำการทดสอบทักษะลีลาศ จังหวะชะชะซ่า โดยใช้แบบประเมินทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่า จากนั้นนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน 6) เมื่อทำการทดสอบทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าแล้ว แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบฝึกทักษะแบบปกติและแบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางและ แบบประเมินทักษะลีลาศของ ชาลซ์ แซงอ่อน (2544) เป็นแบบประเมินทักษะกีฬาลีลาศ ประกอบด้วย 5 รายการ ดังนี้ 1) เวลาและพื้นฐานของจังหวะ 2) ทรงของลำตัวหรือเส้นลำตัว 3) การเคลื่อนไหว 4) การแสดงที่บอกจังหวะ 5) การใช้เท้า ในแต่ละรายการจะมีรายละเอียดการประเมินและระดับคะแนนในการประเมิน เฉพาะของรายการนั้นๆ ระดับคะแนนในการประเมินมี 4 ระดับ ดังนี้ 1) ปฏิบัติตามรายละเอียดการประเมินได้ถูกต้อง 3 คะแนน 2) ปฏิบัติตามรายละเอียดการประเมินผิดบางครั้ง 2 คะแนน 3) ปฏิบัติตามรายละเอียดการประเมินผิดพลาด บ่อยครั้ง 1 คะแนน 4) ไม่สามารถปฏิบัติตามรายละเอียดการประเมินได้ 0 คะแนน การสรุปผลการประเมิน โดยการนำคะแนนในแต่ละรายการ มาเทียบกับรายละเอียดการประเมินผล จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการประเมินมารวมกันซึ่ง มีคะแนนเต็ม 15 คะแนน

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (บอกสถิติที่ใช้หรือวิธีจัดการข้อมูล)

3.4.1 วิเคราะห์คะแนนทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน รายวิชาลีลาศ เรื่อง การพัฒนาทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 เปรียบเทียบคะแนนทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อน และหลัง ฝึกทักษะปฏิบัติรายวิชาลีลาศ เรื่องการพัฒนาทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี ด้วย สถิติทดสอบ t-test dependent

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

(การเสนอผลอย่างกระจ่างรัดกุม และตามข้อเท็จจริง และในลักษณะที่ได้จัดเรียงลำดับไว้เป็นอย่างดีการใช้ ตารางใน การนำเสนอจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญ โดยเฉพาะการวิจัยที่ต้องใช้สถิติมากจะต้องเตรียม ตาราง แผนภูมิ รูปภาพ หรือ อื่น ๆ ที่ต้องการจะใช้ให้เรียบร้อยเสียก่อนแล้วจึงจัดเรียงตามลำดับความสำคัญ ตารางหรือภาพ ควรจะมี คำอธิบาย ไว้อย่างชัดเจนทุกครั้ง วิธีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ควรประกอบด้วยหัวข้อย่อย ๆ ดังนี้สัญลักษณ์ และ อักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นของสมมติฐาน ทั้งแปลความหมาย จาก ตัวเลขต่าง ๆ นั้นด้วย)

ผลการวิจัย

ผลของการพัฒนาทักษะการเต้นลีลาศจังหวะชะชะซ่าของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การแบบฝึกทักษะปกติและแบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทาง รายวิชาพลศึกษาลีลาศ เรื่องการพัฒนาทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 1 ซึ่งจากตารางที่ 1 พบว่า ห้องชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 กลุ่มทดลองที่ฝึกทักษะปฏิบัติโดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางนักเรียนมีทักษะการเต้นลีลาศจังหวะชะชะซ่า สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 กลุ่มควบคุม ที่ฝึกทักษะปฏิบัติโดยแบบฝึกปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบฝึกโดยใช้แบบฝึกเส้นบอกทิศทางช่วยให้นักเรียนมีทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าสูงขึ้น

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาลีลาศ เรื่อง ทักษะลีลาศ จังหวะชะชะซ่า

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนน		คะแนนหลัง		t
		ก่อนการฝึกทักษะ	ฝึกทักษะ	ฝึกทักษะ	ฝึกทักษะ	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กลุ่มทดลอง	33	16.37	2.18	29.29	4.52	19.47**
กลุ่มควบคุม	41	16.39	2.97	23.50	2.04	16.90**

หมายเหตุ: * $p < .05$

บทที่ 5 สรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย (โดยย่อเกี่ยวกับความมุ่งหมาย จุดเด่นและกระบวนการหลักของนวัตกรรมที่สร้าง/งานวิจัย ที่สอดคล้องกับ ความสำคัญของปัญหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผลจากการศึกษาโดยสรุปที่สามารถตอบคำถามการวิจัยที่กำหนดไว้และประโยชน์จากผลการศึกษา)

จากการทดสอบทักษะลีลาศจังหวะชะชะซ่าเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยการใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทาง กลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางในการเรียนวิชาลีลาศ พบว่า การพัฒนาทักษะการเต้นลีลาศจังหวะชะชะซ่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 กลุ่มทดลอง ทั้งก่อนฝึกและหลังฝึกทักษะ โดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 กลุ่มควบคุมที่ฝึกโดยแบบฝึกปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์โดยใช้แบบฝึกทักษะเส้นบอกทิศทางทำให้นักเรียนมีทักษะการเต้นลีลาศจังหวะชะชะซ่าเพิ่มสูงขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ในรายวิชาพลศึกษาอาจมองทิศทางเดินไม่ชัดเจน ทำให้ต้องคิดแบบฝึกเส้นบอกทิศทางในการฝึกในการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยการฝึกเต้นลีลาศ ให้เข้าใจในเนื้อหาวิชาได้มากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกทักษะปฏิบัติตามทิศทางของแบบฝึกจนคล่องและเกิดความสุขสนุกสนานและการเรียนรู้ความสนใจในการเรียนพลศึกษามากขึ้น สอดคล้องกับ (จรรยาพร ธนฉินทร์ ๒๕๑๙ : ๓๕๔) ได้กล่าวไว้ว่า ความถี่บ่อยของการฝึกที่ดี คือ การฝึกเล่นทุกวันและอย่างสม่ำเสมอ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ถ้าจะให้ร่างกายมีสุขภาพที่ดีควรสร้างวินัยให้เป็นนิสัยในการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตลอดชีวิต (สุวิมล ตั้งสัจพจน์ ๒๕๖๒ : ๑๖๒) กล่าวว่า ทักษะเกิดจากการกระทำบ่อยๆ หรือทำซ้ำในรูปของการรับรู้ต่อสิ่งเร้า ตำแหน่ง ท่าทางของร่างกาย และเวลาในการตอบสนองอย่างต่อเนื่องในการเพิ่มทักษะเด่นคือ จะต้องทบทวนกลไกที่ถูกต้องในการเคลื่อนไหวและต้องผ่านการฝึกซ้อมหลายๆครั้งหลังจากนั้นถึงจะเพิ่มการวัดขึ้นเกี่ยวกับความเร็ว ระยะทาง เวลา และการพัฒนาสถานการณ์ของกิจกรรมนั้นๆ

5.2 อภิปรายผล (โดยบอกว่าผลการวิจัยที่ออกมาเป็นเพราะส่วนใดของนวัตกรรมหรือกระบวนการที่นำเสนอพร้อม แสดงให้เห็นความสอดคล้องหรือขัดแย้งกับทฤษฎีหรือผลการวิจัยของผู้อื่นที่ทำการวิจัยมาก่อน)

จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถสร้างฝึกทักษะการเคลื่อนไหวเส้นบอกทิศทางสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยสามารถแบ่งทักษะการเคลื่อนไหวประกอบดนตรีที่ จากนั้นนำไปตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกทักษะพบว่า มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา ด้านความเป็นปรนัย ด้านความเชื่อมั่น และด้านอำนาจจำแนก โดยมีรายละเอียดดังนี้ แบบประเมินทักษะการเต้นลีลาศขั้นพื้นฐาน เพื่อทำการทดสอบ ทักษะการเต้นลีลาศในจังหวะชะชะซ่า สอดคล้องกับวรรณิ แกมเกตุ (Kaemkate, 2012, pp. 219-235) ที่กล่าวว่าโดยทั่วไปการดำเนินการสร้างเครื่องมือ ควรมีเขียนข้อคำถาม การเตรียมร่าง และจัดหมวดหมู่ให้เหมาะสม ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ปรับปรุง และจัดทำเครื่องมือ ฉบับสมบูรณ์ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ซึ่งแบบทดสอบนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเชื่อมโยงที่กล่าวว่า การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้มั่นคงถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้

5.3 ข้อเสนอแนะ (เป็นการเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และข้อเสนอแนะในการต่อยอด งานวิจัยครั้งต่อไปพร้อมบอกเหตุผลและประโยชน์)

1. ควรมีการศึกษาวิธีการสอนแบบหลากหลายรูปแบบที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์และเหมาะสมกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการลีลาศเบื้องต้น

2. ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพร้อมจังหวะดนตรีสำหรับนักเรียน และโปรแกรมควรมีความหลากหลาย ทำท่าย ไม่ง่ายหรือไม่ยากจนเกินไป มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน

บรรณานุกรม

จรรยาพร ธรณินทร์. พิมพลักษณ์, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2519

จรรยาพร ธรณินทร์. พิมพลักษณ์, กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์, 2552

มัทธรา ธรรมบุศย์. (2545).การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้ PBL (Problem-Based Learning).วารสารวิชาการ, 5(2), 11 – 17.

รังสฤษฎ์บุญชะลอ. (2541). ประวัติและการลีลาศ. กรุงเทพฯ: สยามสปอร์ตซินดิเคท.

วรรณิ์ แกมเกตุ (Kaemkate, 2012, pp. 219-235). พิมพลักษณ์, กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

(วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ๒๕๔๔ : ๑๑) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔ สาระการเรียนรู้ สุขศึกษา

สมคิดเดชโชคชัยเจริญ (๒๕๒๘:๔๐) การฝึก ศิริโสภาคย์ บูรพาเดชะ (๒๕๒๘ : ๑๙๒-๑๙๓) การฝึกเป็น

(สุวิมล ตั้งสัจพจน์ ๒๕๖๒ : ๑๖๒) สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2553). นันทนาการและการใช้เวลาว่าง . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2553: เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.

อวยชัย เขียวขา. (2540).ปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Nancy, Melnychun. (1992, May). “Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation,” Dissertation Abstract International. 52 (7) : 3857 A :

ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคต์ (ออนไลน์).เขียนโดย นูรุลอินชาน กอระ สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2564 แหล่งที่มา.http://405404027.blogspot.com/2012/10/blog-post_7867.html